

νή θέα χωρίς υποστηρικτικό υλικό, θεωρώντας, ότι το έργο τέχνης «μιλάει από μόνο του». Στην ακραία εκδοχή της, η μουσειολογία θεώρησε το έκθεμα τεκμήριο δυσδιάκριτο κάτω από το βάρος συσσωρευμένου εποπτικού υλικού.

Τέλος, μία από τις σημερινές μουσειολογικές απόψεις επιχειρεί τη μεταφορά του μουσειακού εκθέματος στην οθόνη του υπολογιστή, με σκοπό την τροφοδότηση της εικονικής πραγματικότητας, υποστηρίζοντας με τη στάση αυτή, τον κόσμο της αποστασιοποίησης και της απομόνωσης, καθώς και την απώλεια της φυσικής επαφής με την πραγματικότητα. Η μερκαντιστική παντοδυναμία του ηλεκτρονικού χώρου έχει πράγματι τη δυνατότητα να μεταφέρει έναν καταπληκτικό πλούτο εικόνων και να γίνει εν δυνάμει αρωγός στην υπόθεση της μόρφωσης του πολίτη. Όμως, ποία είναι η αξία του ανοίγματος σε νέους ορίζοντες τη στιγμή, που δεν έχουν αντιμετωπισθεί οι πάγιες παλιότερες ανάγκες;

Το μουσείο ως τόσο παραμένει ο κύριος συντελεστής μετάδοσης γνώσεων. Σε φυσικό μέγεθος, τρισδιάστατο, σε πραγματικό χρόνο, το αντικείμενο του μουσείου δεν έχει την υπερβατικότητα της οθόνης, είναι όμως από στις δομές εκείνες, που εισάγουν τον άνθρωπο στη γνώση. Η φυσική επαφή επισκέπτη - αντικείμενου αποτελεί μία ιερή τελετή μνήσης, που παρέχει την εμπειρία της εικόνας, η οποία θα μένει χαραγμένη στη μνήμη τους...

Διονύσης Ν. ΒΑΛΛΙΑΝΑΤΟΣ

Η γενιά της αυξημένης αδρεναλίνης

Προβληματισμοί και επισημάνσεις

Έκδοση:

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ 2005

Η γενιά της αυξημένης αδρεναλίνης είναι οι νέοι της σημερινής εποχής. Οι νέοι που δεν γνωρίζουμε, οι νέοι που δεν τους έχουμε επτρέψει να μας γνωρίσουν, οι νέοι τους οποίους κρίνουμε. Διαφορετικός τρόπος επικοινωνίας, διασκέδασης, ένδυσης, γενικότερα έκφρασης. Ένταση και ταχύτητα χαρακτηρίζουν κάθε στιγμή τη ζωή τους. Η ανάγκη των νέων ανθρώπων για επικίνδυνες δραστηριότητες, η ευχαρίστηση που αντλούν από την περιπέτεια και η αναζήτηση νέων πηγών κινδύνου στη ζωή τους μοιάζουν με ένα νέο ναρκωτικό, το οποίο τους κλείνει πονηρά το μάτι. Αυτά είναι τα βασικά συστατικά στην πρώτη ύλη της νεότητας, συστατικά τα οποία περιγράφονται με εύστοχο και γλαφυρό λόγο. Ο συγγραφέας παρατηρεί και καταγράφει εικόνες της καθημερινότητας από τη ζωή των νέων και από την αλληλεπίδρασή τους με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, είτε αυτά είναι γονείς είτε δάσκαλοι είτε εργοδότες. Δίνει ερεθίσματα για διάλογο και για επίλυση σύγχρονων θεμάτων, όπως είναι η εκπαίδευση, η ανεργία, οι τρόποι διασκέδασης, οι σεξουαλικές σχέσεις, οι μορφές επικοινωνίας, η δημιουργία κινήτρων και προτύπων. Παράλληλα, η αυτοπαράτηρηση του Συγγραφέα αλλά και των ανθρώπων της γενιάς του πραγματοποιείται στο επίπεδο της ανταλλαγής ρόλων και ευθυνών, σε ένα κοινωνικό πλαίσιο το οποίο συνεχώς αλλάζει και διαμορφώνεται εκ νέου.